

Jedyny zarzut jest podzielony na cztery części w sposób następujący.

1. Po pierwsze, skarżący twierdzą, że poważne trudności związane z bezpośrednimi korzyściami, z jakich korzysta grupa Maritim w związku z prowadzeniem Centrum Kongresowego w Ingolstadt („CC-IN”) i hoteli nie zostały pokonane, ponieważ
 - strona pozwana nie przeprowadziła niezależnej kontroli procedury przetargowej dotyczącej funkcjonowania Centrum Kongresowego Ingolstadt, pomimo istnienia konkretnych dowodów podważających prawidłowość procedury przetargowej dotyczącej funkcjonowania Centrum Kongresowego Ingolstadt;
 - strona pozwana w ramach badania adekwatności warunków dzierżawy na rynku zastosowała niedopuszczalny pod względem prawnym standard;
 - dodatkowo strona pozwana zastosowała niewłaściwe kryterium dla celów tego badania adekwatności warunków dzierżawy na rynku; oraz
 - wreszcie, strona pozwana odmówiła zastosowania odpowiedniego poziomu odniesienia dla oceny adekwatności rynku.
2. Po drugie, skarżący podnoszą, że nie zostały przewyżczone poważne trudności dotyczące pośrednich korzyści grupy Maritim, ponieważ strona pozwana całkowicie zignorowała etap skargi administracyjnej i w rezultacie popełniła liczne błędy w ocenie stanu faktycznego.
3. Po trzecie, skarżący twierdzą, że poważne trudności nie zostały pokonane z powodu całkowitego braku jakiegokolwiek badania przedmiotu skargi, a mianowicie rzekomej nadmiernej kompensacji finansowania CC-IN.
4. Po czwarte, skarżący podnoszą, że nie zostały przewyżczone poważne trudności wynikające z błędnej oceny kryterium pomocy między państwowej, ponieważ
 - strona pozwana zbadała tę przesłankę faktyczną w odniesieniu do niewłaściwej działalności gospodarczej;
 - czyniąc to, przyjęła za podstawę błędną przesłankę prawną;
 - całkowicie zignorowała dowody przedstawione w skardze na poparcie ich twierdzenia, że należało wyjść z założenia spełnienia kryterium między państwowego; oraz
 - w końcu zastosowała niewłaściwe i błędne merytorycznie kryteria.

(¹) Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2020 r. – MP / Komisja

(Sprawa T-588/20)

(2020/C 414/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: MP (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji odmownej z dnia 9 lutego 2020 r. w sprawie wniosku o ustalenie uprawnień emerytalnych na podstawie zasad obowiązujących przed 1 stycznia 2014 r., utrzymanej w mocy decyzją z dnia 12 lutego 2020 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zarzut naruszenia przez zaskarżoną decyzję art. 21 i 22 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2020 r. – MS / Komisja

(Sprawa T-602/20)

(2020/C 414/62)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: MS (przedstawiciel: adwokat M. Medla)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, określonej w decyzji wydanej w sprawie zażalenia;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skargę skierowano przeciwko decyzji PMO 4, TFT IN, 0425863600, Komisji Europejskiej, PMO – Urząd Administracji i Wypłacania Należności Indywidualnych, PMO 4 – Emerytury i renty oraz relacje z byłymi urzędnikami i pracownikami, z dnia 3 grudnia 2019 r., uściślonej w decyzji HR.E.2/NX/sb/Ares Komisji Europejskiej, DG HR – Dyrekcja Generalna ds. Zasobów Ludzkich i Bezpieczeństwa, DIR E – Zagadnienia prawne i umowy o partnerstwie, biuro 2 – Odwołania i prowadzenie spraw, z dnia 30 czerwca 2020 r., w której oddalono zażalenie skarżącego na zaskarżoną decyzję.

Skarga jest oparta na jednym zarzucie, dotyczącym naruszenia art. 11 ust. 2 akapit drugi załącznika VIII do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej⁽¹⁾ w związku z art. 7 ust. 1 akapit drugi decyzji z dnia [28 kwietnia] 2004 r. ustanawiającej ogólne przepisy wykonawcze do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, dotyczących przeniesienia uprawnień emerytalnych.

Strona pozwana błędnie oparła obliczenie liczby lat uprawniających do emerytury, jakie należy uwzględnić, na wartości faktycznie przeniesionego kapitału, zaktualizowanej według rocznej stopy procentowej 3,9 % w dacie wniosku o przeniesienie uprawnień. Przeciwnie, strona pozwana powinna była oprzeć to obliczenie na wartości uprawnień emerytalnych określonej przez organ zarządzający krajowym systemem emerytalnym w dacie wniosku o przeniesienie uprawnień. Miałyby to skutkować ustaleniem o ponad 20 % wyższej liczby lat uprawniających do emerytury, jakie należy uwzględnić.

⁽¹⁾ Rozporządzenie nr 31 (EWG) 11 (EWEA) ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. 1962, L 45, s. 1385).

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2020 r. – Austrian Power Grid i in./ACER

(Sprawa T-606/20)

(2020/C 414/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Austrian Power Grid AG (Wiedeń, Austria) i siedem innych skarżących (przedstawiciele: M. Levitt, adwokat, B. Byrne i D. Jubrail, Solicitors)